

2

**TÜRKİYE
CUMHURBAŞKANLIĞI**

B.01.0.KKB.01

KAN.KAR. : 39-18/A-1-2000-984

15 ARALIK 2000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA)ββ

İLGİ : 09 Aralık 2000 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-8039/19643 sayılı yazınız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce 08.12.2000 gününde kabul edilen, 4610 sayılı "23 Nisan 1999 Tarihine Kadar İşlenen Suçlardan Dolayı Şartla Salıvermeye, Dava ve Cezaların Ertelenmesine Dair Kanun" incelenmiştir.

1- Yasa'nın 1. maddesinin 1. fıkrası, 23 Nisan 1999 gününe kadar işlenen suçlar nedeniyle verilen ölüm cezalarının yerine getirilmeyeceğine ilişkindir. Aynı maddenin 2. fıkrasında, duraksamaya yol açacak, çelişkili ve karmaşık bir düzenleme öngörülmektedir. Bu fıkranın birinci bendinde, müebbet ağır hapis cezasına hükümlü olanların çekmeleri gereken toplam cezalarından, şahsî hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm edilenlerin toplam hükümlülük süresinden, bir defaya mahsus, on yıl indirileceği belirtilmektedir. Aynı fıkranın ikinci bendinde, yapılan on yıllık indirimden sonra, ceza süresi ya da hükümlülük süresi dolmuş olanların, iyi halli olup olmadıklarına bakılmaksızın, derhal; tabi oldukları infaz hükümlerine göre çekmeleri gereken toplam cezaları on yıldan fazla olanların ise, fazla olan cezalarını çektikten sonra şartla salıverilecekleri kurala bağlanmıştır.

"Tabi oldukları infaz hükümlerine göre çekmeleri gereken toplam cezalardan" söylemiyle, on yıllık indirim hesaba katılmadan şartla salıvermeden yararlanmak için çekilmesi gerekli ceza süresinin amaçlandığı anlaşılmaktadır. Buna göre, hükümlünün on yıllık ceza indiriminden başka, süresi dolduğunda, ayrıca şartla salıvermeden de yararlanacağı, dolayısıyla on yıllık indirim süresinin koşulsuz bir af niteliğinde olduğu sonucuna varılmaktadır. Ancak, bu sonuç, on yıllık indirimle hükümlülük süresi dolmuş olanların şartsız salıverilmeleri yerine şartla salıverilmelerinin öngörülmüş olmasıyla bağdaşmamaktadır.

3

Yasa'nın 1. maddesinin 4. fıkrasında, üst sınırı on yılı geçmeyen şahsi hürriyeti bağlayıcı cezaları gerektiren suçlardan dolayı hakkında hazırlık ya da son soruşturma açılmış ya da hüküm verilip de kesinleşmemiş sanıkların davalarının açılmasının ya da kesin hükme bağlanmasının erteleneceği öngörülmüştür.

Yukarıda açıklanan duruma göre, Yasa'da üçlü bir sistem oluşturulduğu anlaşılmaktadır:

(a) Hükümlülük sürelerinden on yıllık indirim yapılmasına karşın, çekmeleri gereken cezalar on yıldan fazla olanlar, on yıllık indirimden yararlanacakları gibi, çekilmesi gerekli ceza süresini tamamladıklarında, şartla salıvermeden de yararlanacaklardır.

(b) On yıllık indirim yapıldıktan sonra hükümlülük süresi dolanlar, maddeye göre hükümlülük süreleri dolmasına karşın şartla salıverme rejimine tabi kılınacaktır.

(c) Cezanın üst sınırı on yılı geçmeyen bir suç nedeniyle haklarında soruşturma başlatılanlar için de, dava açılması ya da davanın kesin hükme bağlanması ertelenecektir.

İlk iki sistemde çekilmesi gerekli ceza süresinin kısaltılması, üçüncü sistemde cezanın hiç çekilmemesi amaçlanmakla birlikte, bu sonuca, ilkinde, afla; ikincisinde, ceza indirimi sonucu şartla salıvermeden yararlanmak için çekilmesi gerekli ceza süresinde indirim yapılmasıyla; üçüncüsünde, davaların ertelenmesine olanak sağlanarak ulaşılmak istenilmiştir.

2- 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın, 08.04.1991 gününe kadar işlenen suçların failleri açısından şartla salıvermeden yararlanabilmek için çekilmesi gerekli ceza süresi konusunda suç türüne göre farklı düzenlemeler öngörülmüş olması, Anayasa Mahkemesi'nce iptal nedeni sayılmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin 19.07.1991 günlü, E.1991/22, K.1991/15 sayılı ve 19.09.2000 günlü, E.1999/39, K.2000/23 sayılı kararlarında şu değerlendirmeler yapılmıştır:

Suçlu topluma uyum zorlukları gösteren ve uyumsuzluğunu suç işlemekle açığa vuran kimsedir. Cezanın caydırıcılığı ve suçlunun toplumla uyum sağlayabilmesi, başka bir deyişle topluma yeniden kazandırılması, ceza politikasının temel ilkesini oluşturur. Toplumun suça verdiği önem ve suçun ağırlığı, cezanın farklılaştırılmasına ya da ağırlaştırılmasına esas olur. Bu husus, devletin cezalandırma politikasına uygun olarak yasakoyucunun bu konudaki değerlendirmesine ve takdirine göre belirlenir.

Yasakoyucu kuşkusuz, Anayasa'nın ve ceza hukukunun temel ilkelerine bağlı kalmak koşuluyla cezalandırmada güdülen amacı da gözeterek hangi eylemlerin suç sayılacağını ve bunlara verilecek cezanın türü ve süresi ile artırım ve indirim nedenlerini saptayabileceği gibi, kimi suçları işleyenler için "şartla salıverme" ve "erteleme" adı altında düzenlemeler de öngörebilir.

Şartla salıverme, cezanın çektirilmesinin kişiselleştirilmesi, başka bir deyişle cezaevindeki tutum ve davranışlarıyla toplama uyum sağlayabileceği izlenimini veren hükümlünün ödüllendirilmesidir.

Şartla salıverme infaz hukuku ile ilgili bir kavramdır. Cezanın infazı, işlenen suçun türüne bağlı olmaksızın, suçlunun topluma uyum sağlamasını ve topluma yeniden kazandırılmasını amaçlar.

Bu amacın gerçekleştirilmesi, suça bağlı olmadan ayrı bir programın uygulanmasını gerektirir. Tüm çabalar, suçlunun uyumsuzluğuna neden olan psikolojik, çevresel, sosyal ve kişisel etkenlerin belirli bir infaz programı içinde giderilerek, suça yeniden yönelmesini önlemektir. Bu program, suça göre değil, suçlunun infaz süresince gösterdiği davranışlarına ve gözlenen iyi durumuna göre düzenlenecektir. Bu da infazın, mahkûmların işledikleri suçlara göre bir ayırma gidilmeden, aynı esaslara ve belirli bir programa göre yapılmasını ve sonuçlarının gözlenmesini gerektirir. Aynı süre ceza alan iki hükümlüden birinin, sırf suçunun türü nedeniyle daha uzun ceza çektikten sonra şartla salıverilmesi, cezaların farklı çektirilmesi sonucunu doğurmakta ve bu iki mahkûm arasında eşitsizliğe neden olmaktadır.

Böylece, infaz süresince eşit ve aynı durumda bulunan mahkûmlar arasında ayırım yapılması, Anayasa'nın, hukuk devleti ve yasa önünde eşitlik ilkelerine uygun düşmemektedir.

Aynı gerekçelerin bu Yasa yönünden de geçerli olması söz konusudur.

Anayasa'nın 87. maddesinde, 14. maddedeki eylemlerden dolayı hüküm giyenler ayırık olmak üzere, genel ve özel af ilânına karar vermek yetkisinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne ilişkin olduğu belirtilmiştir. Affın kapsamını belirlemek, kimi suçları işleyenleri afftan yararlandırırken, kimilerini ayırık tutmak ya da daha az yararlandırmak yasa koyucunun takdirine bırakılmıştır. Ancak, bu yetki kullanılırken, Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan "toplumun huzuru", "adalet anlayışı" ve "hukuk devleti" kavramlarının ve herkesin yasalar önünde eşit olup, kimseye ayrıcalık tanınamayacağı ilkesinin gözden uzak tutulmaması, affın, adil ve dengeli sonuçlar vermesine, suçtan zarar görenlerin olabildiğince incitilmemesine ve yapılan düzenlemenin Anayasa'ya uygun olmasına özen gösterilmesi gerekmektedir.

55-567

5

Buna karşın, Yasa'nın, aşağıdaki hukuka aykırı ve çelişkili kuralları kapsadığı görülmektedir:

a- Yasa'nın 1. maddesinin 5. fıkrasının (a) bendinde, Anayasa'nın 14. maddesi kapsamında olması nedeniyle affedilmeyecek suç niteliğinde olan Türk Ceza Yasası'nın 125-157, 161, 162, 168, 171 ve 172. maddeleri ayırık tutulmuştur.

Ancak, 3713 sayılı Terörle Mücadele Yasası'nın, Cumhuriyet'in niteliklerini, siyasal, sosyal ve ekonomik düzeninin değiştirmeyi, Devlet'in ülkesi ve ulusuyla bölünmez bütünlüğünü bozmayı amaçlayan örgütleri kuranların, yönetenlerin ve Devlet'in ülkesi ve ulusuyla bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan propaganda yapanların cezalandırılmasını öngören kuralları ayrıklık kapsamına alınmamıştır.

b- Yasa'daki önemli bir çelişki, eylemlerin ağırlığı nedeniyle kamu düzenini bozup, kamu vicdanını incitici nitelikte olan ve karşılığında idam cezası öngörülen Türk Ceza Yasası'nın 450. maddesi; müebbet ağır hapis cezası öngörülen 374, 382, 439, 449 ve 499. maddeleri; 24-30 yıl ağır hapis cezası öngörülen 448, 451, 452, 468, 470, 471, 497. maddelerinin yasa kapsamına alınmasına karşılık, Türk Ceza Yasası'nın, birinci fıkrasında yedi günden altı aya, ikinci fıkrasında altı aydan iki yıla kadar hapis cezası, üçüncü fıkrasında yalnızca para yaptırımını öngörülen tehdit suçuna ilişkin 191.; ilk fıkrasında iki aydan altı aya kadar, ikinci fıkrasında bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası öngörülen firara ilişkin 298. maddeleri gibi kısa süreli hürriyeti bağlayıcı yaptırım öngören Türk Ceza Yasası'nın çok sayıda kuralı kapsam dışında bırakılmıştır.

c- Yasa'daki bir başka çelişki, benzer nitelikte suçları birlikte kapsam dışında tutması ya da kapsam içine alması gerekirken, farklı uygulamalar öngörülmüş olmasıdır.

Türk Ceza Yasası'nın, ırza geçme ya da ırza tesaddi eylemleri nedeniyle mağdurun ölümüne sebebiyet veren faile müebbet ağır hapis cezası öngörülen 418. maddesi kapsam dışında bırakılırken, kaçırılan kimsenin ölümüne neden olanlar için müebbet ağır hapis cezası yaptırımını öngörülen 439. maddeye aykırı davrananların, Yasa'dan yararlanmaları sağlanmıştır.

Yine, Türk Ceza Yasası'nın 240. maddesi kapsam dışında olduğu için memuriyet görevini kötüye kullananlar aftan yararlanamayacak; buna karşılık, nüfuz ve tesir altında karar veren yargıçlar, 233. madde kapsamı içinde olduğu için Yasa'dan yararlanabileceklerdir.

Yasa'da, buna benzer çelişkiler içeren pek çok örnek vardır.

3- Yasa'nın 1. maddesinin 4. bendinde, üst sınırı on yılı geçmeyen cezaları gerektiren suçlarda, dava açılması ve kesin hükme bağlanması ertelenmekte; ancak, ilgililere istemeleri durumunda, yargılanmalarının sürdürülüp aklanmaları olanağı tanınmamaktadır.

4- Yasa'nın 1. maddesinin 4. fıkrasının birinci bendinde, davanın açılması ve kesin hükme bağlanmasının erteleneceği; ikinci bendinde de, yeniden başka bir suç işlenmesi durumunda erteleme konusu suç için dava açılacağı ya da daha önce açılmış bulunan davanın sürdürüleceği belirtilmiştir.

Kapsamdaki tüm suçlar yönünden Yasa'da öngörülen "davanın ertelenmesi" kavramı hukukumuzda ilk kez getirilmektedir. Ancak, Yasa'da, "davanın ertelenmesi"nin koşulları belirlenmemiş, diğer yasa kurallarıyla uyumu gözetilmemiştir. Bu nedenle düzenleme, uygulamada farklılıklar ve eşitsizlikler yaratabilecektir. Bu da yargıya büyük yük getirecek ve adalete duyulan güvenin yıpranmasına neden olacaktır.

Ayrıca, "davanın ertelenmesi", Yasa'nın diğer düzenlemeleri ile de uyum içinde bulunmamaktadır. Gerçekten, Yasa'nın 1. maddesinin 2. fıkrasında, hükümlülük süresi toplamından 10 yıl indirim yapılması öngörülürken, 4. fıkrasında, bir kişi hakkında, suçlama ile ilgili maddelerdeki ceza süreleri toplamına bir sınırlama getirilmeden açılan davaların tümünün ertelenmesi olanağı yaratılmaktadır. Böylece kural, davası erken biten ve hükmü kesinleşen aleyhine sonuç doğuracaktır.

5- Yasa'nın 1. maddesinin 9. fıkrasında, haklarında yakalama, tutuklama ya da mahkûmiyet kararı bulunup da firar halinde olanların madde hükmünden yararlanmaları bir ay içinde "resmi mercilere başvurup teslim olma" koşuluna bağlanmıştır.

Bu kural, Türk Ceza Yasası'nın 229. maddesi uyarınca yalnızca sorgusunun yapılması için hakkında gıyabi tutuklama kararı verilen ve bu durumdan haberi olmaması nedeniyle altı aylık mahkûmiyeti bulunan ve belki de beraat edebilecek kişinin, bir ay içinde başvurmadığı için Yasa'dan yararlanamamasına neden olacaktır.

6- Yasa'nın 1. maddesinin 6. fıkrasında, daha önce şartla salıverme hükümlerinden yararlandığı halde yeniden suç işleyerek hüküm giyenler ile daha önce çıkarılmış bir aftan yararlananların, madde hükümlerinden yararlanamayacakları belirtilmiştir.

S-1-567

7

Geçmişte birkaç günlük cezayı gerektiren bir suçtan dolayı şartla salıverme ya da af hükümlerinden yararlananların, bu Yasa hükümlerinden yararlanamamaları hukuka uygun düşmemektedir.

Ayrıca, iyi halli olmamaları nedeniyle şartla salıvermeden yararlanamayanlar Yasa kapsamına girerken bu kuralla, iyi halli olmaları nedeniyle şartla salıverilenler Yasa'dan yararlanamamaktadır. Olumsuzluğun ödüllendirildiği bir haksızlık ortaya çıkmaktadır

7- Yasa'nın 1. maddesinin 5. fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde, Türk Ceza Yasası ile Askeri Ceza Yasası'nda öngörülen suçlardan kapsam dışında bırakılanlar belirtilmiştir.

Yasa'nın 1. maddesinin 5. fıkrasının (a) bendinde, Türk Ceza Yasası'nın 240. maddesinde düzenlenen görevi kötüye kullanma suçu kapsam dışında bırakılmıştır. Ne var ki, görevi savsaklama ya da görevi kötüye kullanma suçunu askeri suç durumuna getiren Askeri Ceza Yasası'nın 144. maddesi, Yasa'nın 1. maddesinin 5. fıkrasının (b) bendinde, Askeri Ceza Yasası ile ilgili kapsam dışı bırakılan maddeler arasında sayılmadığından, askeri yargıya bağlı kişilerin işledikleri görevi kötüye kullanma suçu kapsama alınmış olmaktadır.

Türk Ceza Yasası'nın 456. maddesinde düzenlenen "müessir fiil" ve 452. maddesinde düzenlenen "kastı aşan adam öldürme" suçları 4610 sayılı Yasa kapsamına alınmıştır.

Buna koşut olarak, Askeri Ceza Yasası'nın 117. maddesinde düzenlenen "asta müessir fiil" suçu Yasa kapsamına alınmıştır. Ancak, Türk Ceza Yasası'nın "müessir fiilin" nitelikli durumlarını düzenleyen 456. maddesinin 2 ve 3. fıkraları ile Askeri Ceza Yasası'nın "kastı aşan adam öldürmeyi" düzenleyen 118. maddeleri kapsam dışı bırakılmıştır.

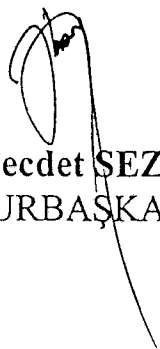
8- Yasa'da kapsam dışında bırakılanlar yönünden nasıl bir ölçüt kullanıldığı ya da değerlendirme yapıldığı saptanamamıştır. Yapılan incelemede, ceza süresi, hukuksal yarar, ihlâl edilen değer ve konu yönünden bir sıralama ya da tercih ölçütüne rastlanılamamıştır. Böylece, Yasa'da hukuk devleti ve eşitlik ilkesine aykırı düzenlemelere yer verilmiştir.

Ayrıca, yasakoyucunun suç türünden, suçlunun kişiliğinden ayrı, kesinleşmiş hükümden önceki evreye dönük suça ve suçluya göre uygulanma öngörmesi şartla salıverme ve erteleme kavramlarının hukuksal nitelikleri ile bağdaşmamaktadır.

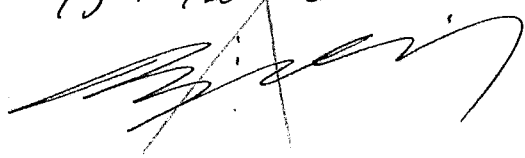
Yukarıda yapılan açıklamalar ışığında Yasa, Anayasa'nın eşitlik ilkesine, hukuka, adalete, toplum huzurunu sağlamaya yönelik değildir ve toplum vicdanını incitecek içeriktedir. Cezaevlerinin mevcudunun azaltılması gibi hukuksal değerden yoksun düşüncelerle af yetkisinin kullanılması, toplumda adalete ve yasalara duyulan güveni azaltır.

Böyle bir yasanın yayımlanması "Devletin temeli adalettir" inancını yok edecek, toplum düzenini bozacak ve yurttaşların adalete olan güvenini sarsacaktır.

Bu nedenle, 4610 sayılı Yasa yayımlanmayarak, Anayasa'nın 104. maddesi gereğince Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmek üzere ekte geri gönderilmiştir.

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI

~~EK : 4610 sayılı Yasa.~~

~~Genel Sekreterliğe
15.12.2000
~~

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

23 NİSAN 1999 TARİHİNE KADAR İŞLENEN SUÇLARDAN DOLAYI ŞARTLA SALIVERİLMEME, DAVA VE CEZALARIN ERTELENMESİNE DAİR KANUN

Kanun No. 4616

Kabul Tarihi : 21.12.2000

MADDE 1. – 23 Nisan 1999 tarihine kadar işlenen suçlar nedeniyle;

1. Verilen ölüm cezaları yerine getirilmez. Bu durumda olanlar hakkında tâbi oldukları kanunlardaki infaz hükümleri aynen uygulanır.

2. Müebbet ağır hapis cezasına hükümlü olanların çekmeleri gereken toplam cezalarından; şahsî hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm edilenler ile aldıkları ceza herhangi bir nedenle şahsî hürriyeti bağlayıcı cezaya dönüştürülenlerin toplam hükümlülük süresinden on yıl indirilir. İndirim, verilen her bir ceza için ayrı ayrı değil, toplam ceza üzerinden bir defaya mahsus yapılır. Ancak bir kişinin muhtelif suçlarından dolayı cezaları ayrı ayrı tarihlerde verilmiş olsa bile, bu cezalarının toplamı üzerinden yapılacak indirim on yılı geçemez.

Tâbi oldukları infaz hükümlerine göre çekmeleri gereken toplam cezalarından veya toplam hükümlülük sürelerinden on yıllık indirim yapıldıktan sonra ceza süresi veya hükümlülük süresi dolmuş olanlar, iyi hâlli olup olmadıklarına bakılmaksızın ve istemleri olmaksızın derhal; toplam cezaları on yıldan fazla olanlar ise tâbi oldukları infaz hükümlerine göre fazla olan cezalarını çektikten sonra şartla salıverilirler.

3. 23 Nisan 1999 tarihine kadar işlenen suçlar nedeniyle tutuklu olan sanıklardan;

a) Hazırlık soruşturmasında, iddianameye esas olan suçun niteliğine,

b) Son soruşturmada, iddianamede yazılı suça veya değişen suç niteliğine

göre kanunda belirtilen cezanın aşgari haddi esas alınmak suretiyle, tâbi oldukları infaz hükümlerine göre on yıllık indirim göz önüne alınarak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren otuz gün içinde, kamu davası açılmamışlar için savcılıklarca, kamu davası açılan tutuklu sanıklar için mahkemelerce, dosyaları Yargıtayda veya Askerî Yargıtayda bulunanlar ilgili dairesince veya başsavcılıklarınca bu Kanuna göre hesaplamalar yapılarak; tutukluluk halinin devamı veya kaldırılması hakkında karar verilir.

23 Nisan 1999 tarihine kadar işlenmiş ve ilgili kanun maddesinde ölüm, müebbet ağır hapis ve üst sınırı on yılı aşan şahsî hürriyeti bağlayıcı ceza öngörülen suçlardan dolayı haklarında henüz takibata geçilmemiş veya hazırlık soruşturmasına girilmiş olmakla beraber dava açılmamış olan sanıkların yargılamaları yapılır. Yapılan yargılama sonunda mahkûmiyetine karar verilenlere de hükmün kesinleşmesinden sonra bu maddedeki şartla salıverilme hükümleri uygulanır.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

-2-

4. 23 Nisan 1999 tarihine kadar işlenmiş ve ilgili kanun maddesinde öngörülen şahsî hürriyeti bağlayıcı cezanın üst sınırı on yılı geçmeyen suçlardan dolayı haklarında henüz takibata geçilmemiş veya hazırlık soruşturmasına girilmiş olmakla beraber dava açılmamış veya son soruşturma aşamasına geçilmiş olmakla beraber henüz hüküm verilmemiş veya verilen hüküm kesinleşmemiş ise, davanın açılması veya kesin hükme bağlanması ertelenir; varsa tutukluluk halinin kaldırılmasına karar verilir. Bu suçlarla ilgili dosya ve deliller, bu bentte öngörülen sürelerin sonuna kadar muhafaza edilir.

Erteleme konusu suç kabahat ise bir yıl, cürüm ise beş yıl içinde bu kabahat veya cürüm ile aynı cins veya daha ağır şahsî hürriyeti bağlayıcı ceza gerektiren bir suç işlendiğinde, erteleme konusu suçtan dolayı da dava açılır veya daha önce açılmış bulunan davaya devam edilerek hüküm verilir. Öngörülen süreler, erteleme konusu kabahat veya cürüm ile aynı cins veya daha ağır şahsî hürriyeti bağlayıcı ceza gerektiren bir suç işlenmeksizin geçirildiğinde, ertelemeyen yararlanan hakkında kamu davası açılmaz, açılmış olan davanın ortadan kaldırılmasına karar verilir.

5. Ancak;

a) Türk Ceza Kanununun 125 ilâ 157, 161, 162, 168, 171, 172, 188, 191, 192, 202, 205, 208, 209, 211 ilâ 214, 216 ilâ 219, 240, 243, 264, 298, 301 ilâ 303, 305 inci maddelerinde, 312 nci maddenin ikinci fıkrasında, 313 üncü maddesinde, 314 üncü maddesinin birinci fıkrasında, 339 ilâ 349, 366, 367, 383, 394, 403 ilâ 408, 414 ilâ 418 ve 503 ilâ 506 ncı maddelerinde,

b) Askerî Ceza Kanununun 54 ilâ 62, 69, 76, 78, 79 ilâ 82, 85, 87 ilâ 102, 118, 121 ilâ 129, 131, 134, 135, 140, 148, 153, 159 ve 160 ıncı maddelerinde,

c) Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanunun 26 ilâ 30, 33 ve 36 ncı maddelerinde,

d) Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanunda,

e) Ateşli Silâhlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinde,

f) Orman Kanununun 91 ilâ 94, 104 ilâ 114 üncü maddelerinde,

g) Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 68 inci maddesinde,

h) Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanununda,

ı) Karaparanın Aklanmasının Önlenmesine, 2313 Sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunda, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununda ve 178 Sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 7 nci maddesinde,

i) Bankalar Kanununda,

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

KANUN

-3-

j) Vergi, resim ve harçlara ilişkin kanunlarda

yer alan suçları işleyenler hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz.

6. Daha önce şartla salıverilme hükümlerinden yararlandığı halde yeniden suç işleyerek hüküm giyenler ile daha önce çıkarılmış bir aftan yararlananlar, bu madde hükümlerinden yararlanamazlar.

7. Bu maddeden yararlanacaklar hakkında 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun Ek 2 nci maddesindeki indirim hükümleri uygulanmaz.

8. Bu Kanunun yayımı tarihinden sonra, cezaevinin disiplinini bozucu hareketlerinden dolayı disiplin cezası alanlar, Ceza İnfaz Kurumları ile Tevkifevlerinin Yönetimine ve Cezaların İnfazına Dair Tüzük hükümlerine göre disiplin cezaları kaldırılmadığı sürece, bu madde hükümlerinden yararlanamazlar.

9. Haklarında yakalama, tutuklama veya mahkûmiyet kararı bulunup da firar halinde olanlar bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren bir ay içinde resmî mercilere başvurup teslim olmadıkları takdirde bu madde hükümlerinden yararlanamazlar.

MADDE 2. – 28.8.1999 tarihli ve 4454 sayılı Basın ve Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesine Dair Kanunun 1 inci maddesinin Anayasa Mahkemesince bir bölümü iptal edilen birinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

23 Nisan 1999 tarihine kadar sorumlu müdür sıfatı ile işlenmiş suçlar dahil, basın yoluyla veya sözlü veya görüntülü yayın araçlarıyla yahut miting, kongre, konferans, seminer, sempozyum, açık oturum veya panel gibi her türlü toplantılarda yapılan konuşmalarla işlenmiş olup; ilgili kanun maddesinde öngörülen şahsî hürriyeti bağlayıcı cezanın üst sınırı oniki yılı geçmeyen suçlardan dolayı oniki yıl veya daha az şahsî hürriyeti bağlayıcı bir cezaya mahkûm edilmiş bulunan kimselerin cezalarının infazı ertelenmiştir.

MADDE 3. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Başkan

M. Murat SÖKMENOĞLU

Kâtip Üye

Hüseyin ÇELİK

Kâtip Üye

Mehmet AY

L/K (S. Sayısı: 567)

